

[Fuglsang.]

for nødvendigheden. Mit spørgsmål er: kunne ministeren ikke tænke sig at gøre det samme, altså billigere fisken, sådan at folk har råd til at købe den?

Fiskeriministeren (Poul Dalsager):

Jeg må sige til hr. Fuglsang, at fiskeriministeren besidder ingen midler, hvormed han kan billigere fisk. Når fisken ikke opnår de mindstepriser, som er aftalt, så er der nok ingen, der mere beklager det end de fiskere, som tjener deres brød ved at fiske. Jeg tror, at løsningen på dette problem må være, at disse producentorganisationer sættes i stand til at foretage en oplagring, og det vil altså sige en indfrysning, indtil markedet kan aftage varen. På lang sigt og på kort sigt er der ingen tvivl om, at det danske marked for fisk sagtens kan aftage de mængder af fisk, som de danske fiskere kan fange. Det er bare et spørgsmål om at få tilførslerne tilrettelagt på en måde, der gør, at man får jævne opkøb og jævn afsætning.

Når hr. Fuglsang siger, at han var modstander af EF, fordi han forudså konsekvenser som dem, der er årsag til spørgsmålet, så er det altså en forkert konstatering. Hvis ikke vi havde været medlem af EF og vi havde bevaret den hidtidige danske lovgivning, så ville problemet have været langt mere brændende. Så ville det have gældt for alle danske fiskere, der var pligtige at aflevere deres fangster til destruktions, såfremt de ikke opnåede mindsteprisen. Jeg tør næsten ikke tænke på, hvad det ville have medført i den aktuelle situation.

Dohrmann (FP):

Jeg vil gerne spørge fiskeriministeren, hvorledes han vil forklare, at den ene dag hører vi, at Nordsøen er ved at være tømt for fisk, og den næste dag er fiskerne ved at drukne i deres fangster.

Fiskeriministeren (Poul Dalsager):

Hvis hr. Dohrmann tænker på de helt aktuelle tilfælde, så er det ikke et Nordsøproblem. Rødspætter fanges, som hr. Dohrmann måske vil vide, meget tæt inde på kysterne.

Problemet kan meget let forklares ved, at fisk jo er nogle mærkelige fisk, kan man sige; de bevæger sig jo fuldstændig uafhæn-

gigt af, hvad vi mennesker synes de bør gøre. Pludselig var der masser af danske fiskere, der fandt store mængder af rødspætter, og disse mængder var så store, som jeg forsøgte at sige en af de forrige gange, jeg var heroppe, at man på en uge simpelt hen havde Danmarksrekord i rødspættefangster. Der var simpelt hen ikke aftagerapparat nok til, at man kunne aftage, jeg tror, det var 1.400 t, jeg tør ikke stå helt inde for tallet. Derfor var der 100 t, der ikke blev solgt til de fastsatte mindstepriser. Det har været sådan hele sommeren og hele året 1975, at rødspætter har været en mangelvare. Pludselig bevæger disse mærkelige fisk sig altså på en måde, der gør, at man får 1.400 t i løbet af ganske få dage, og det overrasker alle, formentlig både fiskere, eksportører og producenter.

Hermed sluttede spørgsmålet, og spørgetiden var dermed til ende.

Den næste dag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om internationalt udviklings-samarbejde.

(Lovforslag nr. 27. Fremsat 15/10 75).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Lasse Budtz (S):

Noget påtrængende behov for at foretage ændringer i loven om internationalt udviklings-samarbejde er der efter socialdemokratiets mening ikke. Det er en rummelig rammelov, og den giver på udmærket måde udtryk for den internationale solidaritet, som vi mener er naturlig, selvfølgelig og nødvendig, og som for os i øvrigt er en videreførelse af den politik, vi gerne vil stå for på nationalt plan. Vi mener også, Danmark som hidtil må deltage i den globale ansvarlighed.

Dertil kommer, at der er en stigende afhængighed mellem landene, en afhængighed, vi ikke kan eller bør afvise, hvortil oven i købet kommer det indlysende, at bistandspolitik er et led i den internationale sikkerhedspolitik, ganske som vor hjemlige sociale forsyng er et led i vor nationale sikkerhedspolitik.